Стой сърцу въпреки,
Посръгай стръпките
На своя съдба.

Яви ги на вещъ,
Що имаш въ гърдите
Куражът за бой,
Какъ малкий ездите,
Какъ слабият гръе
Кога е герой.

Защото въ тъй врѣме
За чувства говѣли
Не става ни рѣчь,
И който се бъсне
Съвъ вихрите мрѣжи,
Не вдига се вечь;

Защото въ тежките
Вечь чезне юнакъръ
Съ душа отъ мермеръ
И нему му тряба
Макаръ въ него слаба
Да види примѣръ.

Държавен архив
Ст. инв. № 49